

ישעיהו ז"ל

קשה לי מאד עדיין להאמין כי ישעיהו הלך מאיתנו בחטף.

רק באסיפת הקיבוץ האחרונה שהתקיימה במוצא"ש ישב על ידי ישעיהו כהרגלו.

תמיד היה מעורב, איכפתי ואופטימי, ומאד רצייתי לשמוע את דעתו על כל עניין שהיה נדון.

איש נבון, איש של פשרות ומעש היה, ותמיד ניסה לגשר ולפשר רק כדי שלא יהיו יריבויות בין האנשים. לא פעם אמר לי: "עכשיו הצעירים קובעים אלה החיים שלהם".

את הסיפורים של ישעיהו שמעתי מאמי ז"ל לפני שנים. ישעיהו היה שליח העליה "החלוץ הצעיר" מא"י שהגיע לפולין לווארשה שם התכנסו החלוצים שהגיעו מהעיירות הסמוכות כדי לשמוע מהשליח הצעיר והנמרץ סיפורים על ארץ ישראל. החלוצים הקשיבו לו בשקיקה, וצימאון ובהתלהבות את סיפורו. ישעיהו התחבב על החלוצים והם קראו לו בשם חיבה "שייקה" (לפי דברי אמי). החלוצים אלה וגם הורי בתוכם וחלק מהעליה הפולנית שעלו בעליה הבלתי ליגאלית הגיעו אח"כ לאשדות יעקב חודות לשליחותו החשובה של ישעיהו. בכל נגיעה היתה לישיעיהו תרומה חשובה: בעליה והבאת עולים, בחינוך – כמורה ומחנך לעליות הנוער שהתחנכו בקיבוץ, בחקלאות – כעובד מסור בבנות שנים רבות, כמזכיר הקיבוץ וכעורך העלון.

כעורך העלון כשעדיין הודפס על גבי סטנסלים (לפני עידן המחשב) יצא לי לעבוד עם ישעיהו כמודפסת העלון.

תמיד דאג שהעלון יצא בזמן ושתוכן העלון יהיה מעניין. לא פעם אמר לי: "לא חשוב אם העלון הוא דק, התוכן הוא הקובע". גם בעבודתו כעורך העלון ראיתי את מסירותו תבונתו וחריצותו ללא גבול. וכן את התייחסותו היפה אלי.

גם במפעל ב"לוג" ראיתי אותו עובד במרץ ובמסירות רבה, ואת יחסו החם לכל העובדים חברי הקיבוץ והשכירים.

ישעיהו מאד אהב תנ"ך והקים חוג למבוגרות הקיבוץ, והן היו מרותקות ומרוצות מאד והרגישו את עצמן שוב כתלמידות ואת ישעיהו כמורה.

בספר תהילים פרק א' פסוקים: 2-3 מצאתי פסוקים שאפיינו את ישעיהו:

"אשרי האיש אשר לא הלך בצל רשעים ובדרך חטאים לא צמד ובאושלל צלם לא ישב: כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורת ויהוה יואם וליה: והיה כצף שתוף על פלגי מים אשר כריו יתן פירותו וצלהו לא יבול וכל אשר יצא יצליח".

ישעיהו היה בן אדם עדין והיה לו יחס טוב לכלל הציבור גדולים וקטנים. תמיד ברך ולפעמים לפני שקיבל תשובה היה הוא מקדים לברך ולהוסיף ברכה משלו. מעולם לא הרים קול, לא כעס ולא רגז אדם נוח לבריות, היה אהב לעזור לזולת.

כשנפגשנו לפעמים בצעידתו היום יומית על יד ביתי היה שואל לשלומי ואומר: "יהיה טוב את עוד תראי".

לצילה, והילדים: דודו, שלמה, דפנה ולכל המשפחה המורחבת: אני יודעת שקשה לנחם על אובדן כזה, אך בכל זאת נפלה בחלקכם זכות גדולה להיות ולחיות לצידו של אדם, בן אדם ייחודי, אשר מעלותיו הטובות כה רבות.

ישעיהו, שמור עלינו למעלה והלוואי וכולנו נוכל ללמוד את תכונותיך הנפלאות בכיבוד האדם, בפשרות ועזרה לזולת.

תחסר לכולנו, לנוף אשדות.

תמיד אזכור אותך לטובה.

תהיה נשמתך צרורה בצרור החיים.

מירחלה שמיר